"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:- ଯେପରି ବାପଦାଦା ଉଭୟ ନିରହଂକାରୀ ଏବଂ ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ଅଟନ୍ତି, ସେହିପରି ଫଲୋ ଫାଦର କର ଅର୍ଥାତ୍ ନିଜର ପିତାଙ୍କୁ ଅନୁକରଣ କର, ତେବେ ସର୍ବଦା ଉନ୍ନତି ହୋଇଚାଲିବ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ**:-** ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବା ପାଇଁ କେଉଁ କଥା ପ୍ରତି ସାବଧାନ ରହିବା ଜରୁରୀ ଅଟେ?

ଉତ୍ତର**:-** ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବାକୁ ହେଲେ ଧ୍ୟାନ ରଖ ଯେ, ମନରେ ମଧ୍ୟ କାହାକୁ ମୋ ଦ୍□ାରା ଦୁଃଖ ନ ମିଳୁ । ୨- କୌଣସି ବି ପରିସ୍ଥିତିରେ କ୍ରୋଧ ନ ଆସୁ, ୩- ବାବାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ହୋଇ ବାବାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟରେ ବା ଏହି ରୁଦ୍ର ଯଜ୍ଞରେ ଯେପରି ବିଘ୍ନ ରୂପ ନ ହୁଏ । ଯଦି କେହି ମୁହଁରେ କେବଳ ବାବା-ବାବା କହି ଚାଲିଥିବ କିନ୍ତୁ ଚାଲି ଚଳଣ ରାଜକୀୟ ହୋଇ ନ ଥିବ, ତେବେ ଉଚ୍ଚ ପଦ ମିଳିପାରିବ ନାହିଁ ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ପିଲାମାନେ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ବର୍ସା ନିଶ୍ଚିତ ମିଳିବ । କିନ୍ତୁ କିପରି? ଶ୍ରୀମତ ଆଧାରରେ । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ଏକମାତ୍ର ଗୀତା ଶାସ୍ତ୍ରରେ ହିଁ ଶ୍ରୀମତ ଭଗବାନୁବାଚ ରହିଛି । ଭଗବାନ ତ' ସମସ୍ତଙ୍କର ପିତା ଅଟନ୍ତି । ଶ୍ରୀମତ ଭଗବାନୁବାଚ । ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଭଗବାନ ଆସି ଶ୍ରେଷ୍ଠ କରିଥିବେ, ସେଥିପାଇଁ ତ ତାଙ୍କର ମହିମା ରହିଛି । ଶ୍ରୀମତ ଭଗବତ ଗୀତା ଅର୍ଥାତ୍ ଶ୍ରୀମତ ଭଗବାନୁବାଚ । ଭଗବାନ ତ ନିଶ୍ଚୟ ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ଅଟନ୍ତି । ଶ୍ରୀମତ ମଧ୍ୟ ସେହି ଗୋଟିଏ ଯାହାକି ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଗାନ କରାଯାଇଛି, ଆଉ କୌଣସି ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଶ୍ରୀମତ ଭଗବାନୁବାଚ ନାହିଁ । ଶ୍ରୀମତ କାହାର ହେବା ଉଚିତ୍, ଯିଏ ଏହାକୁ ଲେଖିଛନ୍ତି ସିଏ ମଧ୍ୟ ବୁଝିପାରୁ ନାହାଁନ୍ତି । ସେଥିରେ ଭୁଲ୍ କାହିଁକି ହୋଇଛି? ଏକଥା ମଧ୍ୟ ବାବା ଆସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି ରାବଣ ରାଜ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହେବା ଠାରୁ ହିଁ ରାବଣର ମତରେ ଚାଲିବାରେ ଲାଗିଛନ୍ତି । ପ୍ରଥମେ ସବୁଠାରୁ ବଡ ଭୁଲ୍ ଏହି ରାବଣ ମତଧାରୀମାନେ କରିଛନ୍ତି । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଯେପରି ରାବଣର ଚାପୁଡା ଲାଗିଯାଇଛି । ଯେପରି କୁହାଯାଉଛି ଯେ ଶଙ୍କର ପ୍ରେରକ ଅଟନ୍ତି, ଯାହାଙ୍କର ପ୍ରେରଣା ଦ୍□ାରା ବୋମା ତିଆରି ହେଉଛି । ସେହିପରି ୫ ବିକାର ରୂପୀ ରାବଣ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ ପତିତ କରିବାରେ ପ୍ରେରକ ହୋଇଛି, ସେଥିପାଇଁ ତ ଡାକୁଛନ୍ତି ହେ ପତିତ-ପାବନ ଆସ । ତେଣୁ ପତିତ-ପାବନ କେବଳ ଜଣେ ହେଲେ ନା । ଏଥିରୁ ସିଦ୍ଧ ହେଉଛି ଯେ, ପତିତ ଜଣେ କରୁଛି ଏବଂ ପାବନ ଅନ୍ୟ ଜଣେ କରୁଛନ୍ତି । ଉଭୟ ଜଣେ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଏହି କଥା ତୁମେ ହିଁ ବୁଝୁଛ - ପୁରୁଷାର୍ଥର କ୍ରମାନୁସାରେ । ଏପରି ଭାବ ନାହିଁ ଯେ ସମସ୍ତଙ୍କର ନିଶ୍ଚୟ ଅଛି । ସମସ୍ତେ କ୍ରମାନ୍□ୟରେ ଅଛନ୍ତି । ଯେତେ ନିଶ୍ଚୟ ଥାଏ, ସେତେ ଅଧିକ ଖୁସି ହୋଇଥାଏ । ତେଣୁ ବାବାଙ୍କ ମତରେ ଚାଲିବାକୁ ହେବ । ଶ୍ରୀମତ ଆଧାରରେ ଆମକୁ ଏହି ସ୍□ରାଜ୍ୟ ପଦ ପାଇବାକୁ ହେବ । ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା ହେବାରେ ସମୟ ଲାଗୁନାହିଁ । ତୁମେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛ । ମମ୍ମା ବାବାଙ୍କୁ ଅନୁକରଣ କରୁଛ । ଯେପରି ସେମାନେ ନିଜ ସମାନ କରିବାର ସେବା କରୁଛନ୍ତି, ତୁମେ ମଧ୍ୟ ଜାଣିଛ ଆମେ କେଉଁ ସେବା କରୁଛୁ ଏବଂ ମମ୍ମା ବାବା କେଉଁ ସେବା କରୁଛନ୍ତି । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଶିବବାବା ଏବଂ ବ୍ରହ୍ମାବାବା ଉଭୟ ଏକତ୍ର ଅଛନ୍ତି । ତେଣୁ ବୁଝିବା ଦରକାର ଯେ ସିଏ ସବୁଠାରୁ ନିକଟରେ ଅଛନ୍ତି । ଏହାଙ୍କର ହିଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପ ସୂକ୍ଷ୍ମଲୋକରେ ଦେଖୁଛ ତେଣୁ ନିଶ୍ଚୟ ଇଏ ତୀକ୍ଷ୍ଣ ହୋଇଥିବେ । ତେଣୁ ବାବା ଯେପରି ନିରହଂକାରୀ ଏବଂ ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ଅଟନ୍ତି, ସେହିପରି ଦାଦା ମଧ୍ୟ ନିରଂହକାରୀ ଅଟନ୍ତି । କହୁଛନ୍ତି ଶିବବାବା ହିଁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ମୁରଲୀ ଚାଲିବା ସମୟରେ ବାବା ନିଜେ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ଭାବ ଶିବବାବା ଏହାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ତେବେ ଏହି ବ୍ରହ୍ମା ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତ ଶୁଣୁଥିବେ । ଯଦି ଇଏ ନିଜେ ନ ଶୁଣିବେ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ନ ଶୁଣାଇବେ, ତେବେ ଉଚ୍ଚ ପଦ କିପରି ପାଇବେ । କିନ୍ତୁ ନିଜର ଦେହ-ଅଭିମାନ ଛାଡି କହୁଛନ୍ତି ଯେ ଏପରି ଭାବ ଶିବବାବା ହିଁ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ମୁଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛି । ଶିବବାବା ହିଁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଇଏ ତ ନିଜର ପତିତ ଅବସ୍ଥାକୁ ଅତିକ୍ରମ କରି ସାରିଛନ୍ତି । ମମ୍ମା ତ କୁମାରୀ ଥିଲେ । ତେଣୁ ମମ୍ମା ଉଚ୍ଚକୁ ଚାଲିଗଲେ । ତୁମେ କୁମାରୀମାନେ ମଧ୍ୟ ମମ୍ମାଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କର । ଗୃହସ୍ଥୀମାନେ ବାବାଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରିବା ଉଚିତ୍ । ସମସ୍ତେ ବୁଝିଯିବା ଉଚିତ୍ ଯେ, ମୁଁ ପତିତ ଅଟେ, ମୋତେ ପାବନ ହେବାକୁ ପଡିବ । ମୁଖ୍ୟ କଥା ହେଲା ବାବା, ଯୋଗର ଯାତ୍ରା ଶିଖାଇଛନ୍ତି । ଏଥିରେ ଦେହ-ଅଭିମାନ ରହିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଆଚ୍ଛା! ଯଦି ମୁରଲୀ ଶୁଣାଇ ପାରୁ ନାହଁ, ତେବେ ଯୋଗର ଯାତ୍ରାରେ ରୁହ । ଯୋଗଯୁକ୍ତ ହୋଇ ମୁରଲୀ ଶୁଣାଇ ପାରିବ । ଯଦି ବାବାଙ୍କୁ ଭୁଲିଗଲ ତେବେ ମଧ୍ୟ ଚିନ୍ତା ନାହିଁ । ମୁରଲୀ ଚଲାଇ ପୁଣି ଯୋଗର ଯାତ୍ରାରେ ଲାଗିଯାଅ କାହିଁକି ନା ତାହା ବାଣୀରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍□ ବାନପ୍ରସ୍ଥ ଅବସ୍ଥା ଅଟେ । ମୂଳକଥା ହେଲା ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହୋଇ ବାବାଙ୍କୁ ୟାଦ କରିଚାଲ ଏବଂ ଚକ୍ରକୁ ମନେ ପକାଇଚାଲ । କାହାକୁ ହେଲେ ଦୁଃଖ ଦିଅ ନାହିଁ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ କଥା ବୁଝାଅ ଯେ, ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ । ଏହା ହେଉଛି ଯୋଗ ଯାତ୍ରା । ମନୁଷ୍ୟ ମଲେ କହନ୍ତି ସ୍□ର୍ଗକୁ ଗଲା । ଅଜ୍ଞାନ କାଳରେ କେହି ସ୍□ର୍ଗକୁ ମନେ ପକାନ୍ତି ନାହିଁ । କାରଣ ସ୍□ର୍ଗକୁ ମନେ ପକାଇବା ଅର୍ଥ ଏହି ଦୁନିଆରୁ ମରିଯିବା । ଏମିତି ତ କେହି ସ୍□ର୍ଗକୁ ମନେ ପକାଉ ନାହାଁନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେ ଜାଣୁଛ ଯେ, ଆମକୁ ଘରକୁ ଫେରିବାକୁ ହେବ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ତୁମେ ଯେତେ ମୋତେ ମନେ ପକାଇବ ସେତେ ଖୁସିର ନିଶା ଚଢିବ, ବର୍ସା ମନେ ରହିବ ଏବଂ ହର୍ଷିତ ମଧ୍ୟ ରହିବ । କିନ୍ତୁ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ନ ପକାଇବା ଦ୍□ାରା ଦ୍□ନ୍ଦ୍□ରେ ପଡୁଛନ୍ତି । ଶ୍□ାସରୁଦ୍ଧ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଏତେ ସମୟ ସ୍ମୃତିରେ ରହି ପାରିବେ ନାହିଁ । ବାବା ପ୍ରେମିକ ପ୍ରେମିକାଙ୍କର ଉଦାହରଣ ଦେଇ କହୁଛନ୍ତି, ଯଦିଓ ପ୍ରେମିକ

କର୍ମଧନ୍ଦା କରୁଥାଏ ଆଉ ପ୍ରେମିକା ଚରଖା ଚଳାଉଥାଏ ତଥାପି ତା’ ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରେମିକ କିମ୍ବା ପ୍ରେମିକାର ଛବି ପଳାଇ ଆସେ । ପ୍ରେମିକା ପ୍ରେମିକଙ୍କୁ ମନେ ପକାଏ ଆଉ ପ୍ରେମିକ ପ୍ରେମିକାକୁ ମନେ ପକାଏ । ଏଠାରେ ତ ତୁମକୁ ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ । ବାବା ସମସ୍ତଙ୍କର ପ୍ରେମିକ ଅଟନ୍ତି । ତୁମେ ଲେଖୁଛ ଯେ, ବାବା ଆପଣ ଆମକୁ ମନେ ପକାଉଛନ୍ତି? ଆରେ ଯିଏ ସମସ୍ତଙ୍କର ପ୍ରେମିକ ଅଟନ୍ତି, ସେ ସବୁ ପୁଣି ପ୍ରେମିକାମାନଙ୍କୁ କାହିଁକି ମନେ ପକାଇବେ? ଏଭଳି ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ସେ ହେଉଛନ୍ତି ସମସ୍ତଙ୍କର ପ୍ରେମିକ । ସିଏ କାହାର ପ୍ରେମିକା ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ତୁମକୁ ହିଁ ତାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ । ତୁମ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ସେହି ଏକମାତ୍ର ପ୍ରେମିକଙ୍କର ପ୍ରେମିକା ହେବାକୁ ପଡିବ । ଯଦି ସେ ପ୍ରେମିକା ହୁଅନ୍ତି ତେବେ କେତେ ଜଣଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବେ । ଏଭଳି ତ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । କୁହନ୍ତି ମୋ ଉପରେ ପାପର ବୋଝ ନାହିଁ ତେଣୁ କାହିଁକି କାହାକୁ ମନେ ପକାଇବି । ତୁମ ଉପରେ ପାପର ବହୁତ ବୋଝ ଅଛି । ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ନ ପକାଇଲେ ପାପର ବୋଝ ଓହ୍ଲାଇବ ନାହିଁ । ବାକି ମୁଁ କାହିଁକି କାହାକୁ ମନେ ପକାଇବି । ତୁମେ ଆତ୍ମମାନେ ହିଁ ମୋତେ ମନେ ପକାଉଛ । ତେବେ ଯେତେ ମନେ ପକାଇବ ସେତେ ପୁଣ୍ୟ ଆତ୍ମା ହେବ ଏବଂ ପାପ କଟି ଚାଲିବ । ଏହା ବହୁତ ଉଚ୍ଚ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଅଟେ । ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହେବାରେ ହିଁ ମେହନତ ରହିଛି । ଏହି ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନ ତୁମକୁ ମିଳୁଛି । ତୁମେ ପୁରୁଷାର୍ଥର କ୍ରମଅନୁସାରେ ତ୍ରିକାଳଦର୍ଶୀ ହୋଇଛ । ତେଣୁ ସାରା ଚକ୍ରର ଜ୍ଞାନ ତୁମ ବୁଦ୍ଧିରେ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ତୁମେ ଲାଇଟ୍ ହାଉସ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ବତୀଘର ହୋଇ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଶାନ୍ତିଧାମ ଓ ସୁଖଧାମର ରାସ୍ତା ବତାଉଛ । ଏବେ ତୁମେମାନେ ସବୁ ନୂଆ କଥା ଶୁଣୁଛ । ଜାଣିଛ ଯେ, ବାସ୍ତବରେ ଆମେ ଆତ୍ମାମାନେ ଶାନ୍ତିଧାମର ନିବାସୀ ଅଟୁ । ଏଠାକୁ ଅଭିନୟ କରିବାକୁ ଆସିଛୁ । ଆମେ ସମସ୍ତେ ଅଭିନେତା ଅଟୁ । ଏହି ଚିନ୍ତନ ବୁଦ୍ଧିରେ ରହିଲେ ମସ୍ତି ଚଢିଯିବ । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି - ଯେ ଆଦିରୁ ଅନ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମର ପାର୍ଟ ରହିଛି । ଏବେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ କର୍ମାତୀତ ଅବସ୍ଥାକୁ ଯିବାକୁ ହେବ ପୁଣି ସ୍□ର୍ଣ୍ଣିମ ଯୁଗକୁ ଆସିବାକୁ ହେବ । ଏହି ନିଶାରେ ରହି ନିଜର କଲ୍ୟାଣ କରିବାକୁ ହେବ । କେବଳ ପଣ୍ଡିତ ହୁଅ ନାହିଁ । ଅନ୍ୟକୁ ଶିଖାଇ, ଯଦି ନିଜେ ସେହି ଅବସ୍ଥାରେ ନ ରହିବ ତେବେ ପ୍ରଭାବ ପଡିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ନିଜେ ମଧ୍ୟ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବା ଉଚିତ୍ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଯୋଗଯୁକ୍ତ ଅବସ୍ଥାରେ ରହିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛି । କିନ୍ତୁ କେବେକେବେ ମାୟାର ତୋଫାନ ଏପରି ଆସୁଛି ଯାହାକି ବୁଦ୍ଧିର ଯୋଗ ଭାଙ୍ଗି ଦେଉଛି । ବହୁତ ସନ୍ତାନ ଚାର୍ଟ ପଠାଇ ଦେଉଛନ୍ତି । ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଲାଗୁଛି ଯେ, ଇଏ ତ ମୋଠାରୁ ମଧ୍ୟ ତୀବ୍ରବେଗୀ ଅଟନ୍ତି । ବୋଧ ହୁଏ ଭିତରୁ ତୀବ୍ର ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହ ଆସୁଛି, ତେଣୁ ଚାର୍ଟ ଲେଖିବାରେ ଲାଗିଯାଉଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଏପରି ତୀବ୍ର ବେଗରେ ଦୌଡିଲେ ନମ୍ବର□ାନକୁ ଚାଲିଯିବେ । କିନ୍ତୁ ନା, ସେମାନେ କେବଳ ଚାର୍ଟ ଲେଖି ଦେଉଛନ୍ତି । ଏପରି ଲେଖୁ ନାହାଁନ୍ତି ଯେ ବାବା ଏତେ ଜଣଙ୍କୁ ନିଜ ସମାନ କରିଛି ଏବଂ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଲେଖିବା ଦରକାର ଯେ, ବାବା ଆମକୁ ଇଏ ଏହି ରାସ୍ତା ବତାଇଛନ୍ତି । ଏପରି ସମାଚାର ଆସୁ ନାହିଁ । ତେଣୁ ବାବା କ’ଣ ବୁଝିବେ? କେବଳ ଚାର୍ଟ ପଠାଇବା ଦ୍□ାରା କାମ ଚଳିବ ନାହିଁ । ନିଜ ସମାନ ମଧ୍ୟ କରିବାକୁ ହେବ । ରୂପ ଏବଂ ବସନ୍ତ ଅର୍ଥାତ୍ ଜ୍ଞାନୀ ଏବଂ ଯୋଗୀ ଉଭୟ ହେବାକୁ ପଡିବ । ନଚେତ୍ ବ୍ରହ୍ମା ବାବାଙ୍କ ସମାନ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ରୂପ ଏବଂ ବସନ୍ତ ମଧ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ହେବାକୁ ପଡିବ, ଏଥିରେ ହିଁ ମେହନତ ରହିଛି । କିନ୍ତୁ ଅନେକଙ୍କର ଦେହ-ଅଭିମାନ ସତ୍ୟାନାଶ କରିଦେଉଛି । ରାବଣ ଦେହ-ଅଭିମାନୀ କରି ଦେଇଛି । ଏବେ ତୁମେ ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହେଉଛ । ପୁଣି ଅଧାକଳ୍ପ ପରେ ମାୟା ରାବଣ ଦେହ-ଅଭିମାନୀ କରାଇ ଦେଉଛି । ଯେଉଁମାନେ ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ସେମାନେ ବହୁତ ମିଠା ହୋଇଥା’ନ୍ତି । ଏବେ ତ କେହି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ନାହାଁନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ବାବା ସବୁବେଳେ କହୁଛନ୍ତି ଯେ, କାହାର ହୃଦୟକୁ କଷ୍ଟ ଦେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ, ଦୁଃଖ ଦେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବାବାଙ୍କର ପରିଚୟ ଦିଅ । କହିବା ଏବଂ କରିବାରେ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ରାଜକୀୟତା ରହିବା ଦରକାର । ଈଶ୍□ରୀୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ମୁଖରୁ ସର୍ବଦା ରତ୍ନ ବାହାରିବା ଉଚିତ୍ । ତୁମେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଜୀବଦାନ ଦେଉଛ । କେବଳ ରାସ୍ତା ବତାଇବାକୁ ପଡିବ ଏବଂ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ ଯେ, ତୁମେମାନେ ପରମାତ୍ମାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଅଟ ନା । ତାଙ୍କଠାରୁ ତୁମକୁ ସ୍□ର୍ଗର ରାଜତ୍□ ମିଳିବା ଦରକାର । ପୁଣି ତାହା ଏବେ କାହିଁକି ନାହିଁ । ତୁମେମାନେ ମନେ ପକାଅ ଯେ, ବାସ୍ତବରେ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ବର୍ସା ମିଳିଥିଲା ନା । ତୁମେ ଭାରତବାସୀ ଦେବୀ-ଦେବତା ଥିଲ, ତୁମେ ହିଁ ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଇଛ । ତୁମେ ଭାବ ଯେ ଆମେ ହିଁ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କ କୁଳର ଥିଲୁ । ନିଜକୁ କମ୍ କାହିଁକି ଭାବୁଛ । ଯଦି କହୁଛନ୍ତି ଯେ, ବାବା ସମସ୍ତେ କ’ଣ ସେହି କୁଳର ହେବେ କି? ତେବେ ବାବା ବୁଝିଯାଆନ୍ତି ଯେ ଇଏ ଏହି କୁଳର ନୁହେଁ । ଏବେ ଠାରୁ ହିଁ ଖସିବାରେ ଲାଗିଲାଣି । ତୁମେ ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଇଛ । ବାବା ୨୧ ଜନ୍ମର ପ୍ରାରବ୍ଧ ଜମା କରାଇଥିଲେ ତାହା ଖାଇଲ ପୁଣି ସମାପ୍ତ ହେବା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଗଲାଣି । ପାପ ଚଢି-ଚଢି ତମୋପ୍ରଧାନ କଉଡି ତୁଲ୍ୟ ହୋଇଯାଇଛ । ଭାରତ ହିଁ ଶତ ପ୍ରତିଶତ ଧନବାନ୍ ଥିଲା । ତେବେ ଏମାନଙ୍କୁ ସେହି ବର୍ସା କେଉଁଠାରୁ ମିଳିଲା? ଏ କଥା ଅଭିନେତା ହିଁ କହିପାରିବେ ନା । ମନୁଷ୍ୟ ହିଁ ଅଭିନେତା ଅଟନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କୁ ଜାଣିବା ଦରକାର ଯେ, ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କୁ ବାଦଶାହୀ କେଉଁଠାରୁ ମିଳିଲା? କେତେ ଭଲ-ଭଲ ପଏଣ୍ଟସ୍ ରହିଛି । ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ପୂର୍ବ ଜନ୍ମରେ ସେମାନେ ଏହି ରାଜ୍ୟ ଭାଗ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥିବେ ।

ବାବା ହିଁ ପତିତ-ପାବନ ଅଟନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ତୁମକୁ କର୍ମ, ଅକର୍ମ ଓ ବିକର୍ମର ଗତି ବୁଝାଉଛି । ରାବଣ ରାଜ୍ୟରେ ମନୁଷ୍ୟର କର୍ମ ବିକର୍ମ ହୋଇଯାଉଛି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ତୁମର କର୍ମ ଅକର୍ମ ହେବ । ତାହା ହେଲା ଦୈବୀ ସୃଷ୍ଟି । ଯେହେତୁ ମୁଁ ସୃଷ୍ଟିର ରଚୟିତା ତେଣୁ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ମୋତେ ସଂଗମଯୁଗରେ ଆସିବାକୁ ପଡୁଛି । ଏହା ହେଉଛି ରାବଣ ରାଜ୍ୟ । ତାହା ହେଉଛି ଈଶ୍□ରୀୟ ରାଜ୍ୟ । ଈଶ୍□ର ଏବେ ସ୍ଥାପନା କରାଉଛନ୍ତି । ତୁମେ ସବୁ ଈଶ୍□ରଙ୍କର ସନ୍ତାନ, ଏବେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କଠାରୁ ବର୍ସା ମିଳୁଛି । ଭାରତବାସୀ ହିଁ ସାହୁକାର ଥିଲେ, ଏବେ ଦେବାଳିଆ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ଏହା ପୂର୍ବ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଡ୍ରାମା, ଏଥିରେ ଫରକ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ

। ସମସ୍ତ ଧର୍ମର ନିଜସ୍□ ବୃକ୍ଷ ରହିଛି । ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଧର୍ମ ସବୁ ରହିଛି ନା । ଦେବତା ଧର୍ମର ଆତ୍ମା ହିଁ ପୁନରବାର ଦେବତା ଧର୍ମରେ ଆସିବେ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀ ନିଜ ଧର୍ମରେ ଖୁସି ଅଛନ୍ତି, ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ନିଜ ଧର୍ମ ଆଡକୁ ଟାଣି ନେଇଯାଉଛନ୍ତି । ଭାରତବାସୀମାନେ ନିଜ ଧର୍ମକୁ ଭୁଲିଯିବା କାରଣରୁ ସେହି ଧର୍ମକୁ ଭଲ ଭାବି ଚାଲିଯାଉଛନ୍ତି । ବିଦେଶକୁ ଚାକିରୀ ପାଇଁ କେତେ ଯାଉଛନ୍ତି କାହିଁକି ନା ସେଠାରେ ବହୁତ ପଇସା ମିଳିଥାଏ । ଏହି ଡ୍ରାମା ବହୁତ ବିଚିତ୍ର । କିନ୍ତୁ ଏହାକୁ ବୁଝିବା ପାଇଁ ବୁଦ୍ଧି ଭଲ ହେବା ଦରକାର । ବିଚାର ସାଗର ମନ୍ଥନ କରିବା ଦ୍□ାରା ସବୁ କିଛି ବୁଦ୍ଧିରେ ଆସି ଯାଏ । ଏହା ଅନାଦି ପୂର୍ବ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଡ୍ରାମା ଅଟେ । ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ନିଜ ସମାନ ସଦା ସୁଖୀ କରିବାକୁ ହେବ । ତୁମର ଧନ୍ଦା ହେଉଛି ପତିତରୁ ପାବନ କରିବା । ବାବାଙ୍କର ଯେଉଁ ଧନ୍ଦା ତୁମର ମଧ୍ୟ ସେହି ଧନ୍ଦା ଅଟେ । ତୁମର ମୁଖ ସର୍ବଦା ଦେବତାମାନଙ୍କ ସଦୃଶ ଖୁସିରେ ହର୍ଷିତ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ତୁମେ ଜାଣୁଛ ଯେ ଆମେ ବିଶ୍□ର ମାଲିକ ହେବାକୁ ଯାଉଛୁ । ତୁମେମାନେ ମୋର ବହୁତ ସ୍ନେହୀ ସନ୍ତାନ ଅଟ । କ୍ରୋଧ ଉପରେ ବହୁତ ଯତ୍ନଶୀଳ ହେବାକୁ ପଡିବ । ବାବା ଆସିଛନ୍ତି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସୁଖର ବର୍ସା ଦେବା ପାଇଁ । ତେଣୁ ସ୍□ର୍ଗର ରାସ୍ତା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବତାଇବାକୁ ପଡିବ । ବାବା ସୁଖକର୍ତ୍ତା, ଦୁଃଖହର୍ତ୍ତା ଅଟନ୍ତି, ତେଣୁ ତୁମକୁ ମଧ୍ୟ ସୁଖକର୍ତ୍ତା ହେବାକୁ ପଡିବ । କାହାକୁ ହେଲେ ଦୁଃଖ ଦେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଯଦି ଦୁଃଖ ଦେବ ତେବେ ତୁମର ଦଣ୍ଡ ୧୦୦ ଗୁଣା ବଢିଯିବ । କେହି ହେଲେ ବି ଦଣ୍ଡରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ପିଲାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ତ ସ୍□ତନ୍ତ୍ର ରୂପେ ଧର୍ମରାଜପୁରୀରେ କଚେରୀ ବସିବ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଯଦି ତୁମେମାନେ ବିଘ୍ନ ପକାଇବ ତେବେ ବହୁତ ଦଣ୍ଡ ପାଇବ । କଳ୍ପ-କଳ୍ପାନ୍ତର ତୁମେ ସାକ୍ଷାତ୍କାର କରିବ ଯେ ଅମୁକ ଏପରି ହେବ । ଆଗରୁ ଯେତେବେଳେ ଦେଖୁଥିଲେ ସେତେବେଳେ ବାବା ଶୁଣାଇବା ପାଇଁ ମନା କରୁଥିଲେ । ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ ତ ସବୁକିଛି ଜଣାପଡିଯିବ । ଆଗକୁ ଗଲେ ବହୁତ ସାକ୍ଷାତ୍କାର ହେବ । ବୁଦ୍ଧି ତ ହୋଇ ଚାଲିବ । ଆବୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଧାଡି ଲାଗିଯିବ । ବାବାଙ୍କ ସହିତ କେହି ମିଶିପାରିବେ ନାହିଁ । କହିବେ ଅହୋ ପ୍ରଭୁ ତୁମ ଲୀଳା । ଏହାର ମଧ୍ୟ ଗାୟନ ରହିଛି ନା । ବିଦ୍□ାନ, ପଣ୍ଡିତ ଆଦି ମଧ୍ୟ ଶେଷ ସମୟରେ ଆସିବେ । ତାଙ୍କ ସିଂହାସନ ମଧ୍ୟ ଦୋହଲିବ । ତୁମେ ତ ବହୁତ ଖୁସିରେ ରହିବ ।

ଆଚ୍ଛା - ମିଠା ମିଠା ବିଚ୍ଛେଦୀ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତାପିତା ବାପଦାଦାଙ୍କର ସ୍ନେହଭରା ଶୁଭେଚ୍ଛା । ଏହିପରି ଯାଦପ୍ୟାର (ଶୁଭେଚ୍ଛା) ଥରେ ମାତ୍ର ମିଳୁଛି । ତୁମେମାନେ ଯେତେ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବ ତାଙ୍କଠାରୁ ସେତେ ସ୍ନେହ ପାଇବ । ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହେବା ସହିତ ଧାରଣା ମଧ୍ୟ ହୋଇଚାଲିବ । ପିଲାମାନଙ୍କର ଖୁସିର ନିଶା ଚଢି ରହିବା ଉଚିତ୍ । ଯିଏ ଆସୁଛନ୍ତି ତାଙ୍କୁ ରାସ୍ତା ବତାଅ । ବେହଦ ବର୍ସା ବେହଦ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ପାଇବାକୁ ହେବ । ଏହା କ'ଣ କମ୍ କଥା? ଏହିପରି ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବା ଉଚିତ୍ । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହ ସମ୍ପନ୍ନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର **:—**

(୧) ବାଣୀରେ ଏବଂ କର୍ମରେ ବହୁତ ରାଜକୀୟ ହେବାକୁ ପଡିବ । ମୁଖରୁ ସର୍ବଦା ରତ୍ନ ବାହାର କରିବା ଉଚିତ୍ । ନିଜ ସମାନ କରିବାର ସେବା କରିବାକୁ ହେବ । କାହାର ହୃଦୟକୁ ଦୁଃଖୀ କରିବାର ନାହିଁ ।

(୨) କ୍ରୋଧ ବିକାର ଉପରେ ବହୁତ ଧ୍ୟାନ ଦେବାକୁ ହେବ । ନିଜର ମୁଖ ମଣ୍ଡଳ ଦେବତାମାନଙ୍କ ଭଳି ସର୍ବଦା ହର୍ଷିତ ରଖିବାକୁ ହେବ । ନିଜକୁ ଜ୍ଞାନବଳ ଏବଂ ଯୋଗବଳ ଦ୍□ାରା ଦେବତା କରିବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ**:-** ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଦର୍ପଣ ଦ୍□ାରା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନିଜର ସାକ୍ଷାତ୍କାର କରାଉଥିବା ସାକ୍ଷାତ୍କାର ମୂରତ ଭବ ।

ଯେପରି ଦର୍ପଣ ସମ୍ମୁଖକୁ ଯିଏ ବି ଯାଇଥାଏ ତା'କୁ ନିଜର ସାକ୍ଷାତ୍କାର ହୋଇଯାଇଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଦର୍ପଣ ଯଦି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହୋଇ ନ ଥିବ ତେବେ ପ୍ରକୃତ ରୂପ ଦେଖାଯିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଅନ୍ୟ ପ୍ରକାରର ରୂପ ଦେଖାଯାଇଥାଏ । ପତଳା, ଲୋକ ହୋଇଥିବ କିନ୍ତୁ ମୋଟା ଦେଖାଯାଉଥିବ, ସେଥିପାଇଁ ତୁମେମାନେ ଏଭଳି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଦର୍ପଣ ହୋଇଯାଅ ଯାହାକି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ୍କାର କରାଇ ପାରିବ ଅର୍ଥାତ୍ ଆପଣଙ୍କ ସମ୍ମୁଖକୁ ଆସିବା କ୍ଷଣି ନିଜର ଦେହକୁ ଭୁଲି ନିଜର ଦେହୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଆତ୍ମା ସ୍□ରୂପରେ ସ୍ଥିତ ହୋଇଯିବେ - ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ବାସ୍ତବିକ ସେବା, ଏହା ଦ୍□ାରା ହିଁ ଜୟଜୟକାର ହେବ ।

ସ୍ଲୋଗାନ**:-** ଶିକ୍ଷାଗୁଡିକୁ ନିଜର ସ୍□ରୂପରେ ଆଣିବାବାଲା ହିଁ ଜ୍ଞାନ ସ୍□ରୂପ, ପ୍ରେମ ସ୍□ରୂପ ଆତ୍ମା ଅଟେ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ଅବ୍ୟକ୍ତ ଈଶାରା:- ନିଶ୍ଚୟର ମୂଳଦୁଆକୁ ମଜବୁତ କରି ସର୍ବଦା ନିର୍ଭୟ ଏବଂ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ରୁହ ।

ବାବାଙ୍କ ଉପରେ ତ ନିଶ୍ଚୟ ଅଛି କିନ୍ତୁ ନିଜ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚୟ ବୁଦ୍ଧି ହୋଇ କର୍ମ କର, ତେବେ ବିଜୟ ହିଁ ବିଜୟ ହୋଇ ଚାଲିବ ।

ବିଜୟ ଆଗରେ ସମସ୍ୟା କିଛି ବି ନୁହେଁ । ତା'ପରେ ଦେଖିବ ସମସ୍ୟା ସମସ୍ୟା ଭଳି ଲାଗିବ ନାହିଁ, ଖେଳ ଭଳି ଲାଗିବ । ଖେଳକୁ ଖୁସି ଖୁସିରେ ଖେଳିଥାଆନ୍ତି । ଯଦି କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ ସହଜ ହୋଇଥାଏ, ତେବେ କହିଥାଆନ୍ତି ଏହା ତ ବାମ ହାତର ଖେଳ ଅର୍ଥାତ୍ ଅତି ସହଜ ଅଟେ । ସେହିପରି ଏହା ମଧ୍ୟ ବୁଦ୍ଧିର ଖେଳ ହୋଇଯିବ ଏବଂ ଖେଳକୁ ଦେଖି ଭୟଭୀତ ହେବ ନାହିଁ ।